

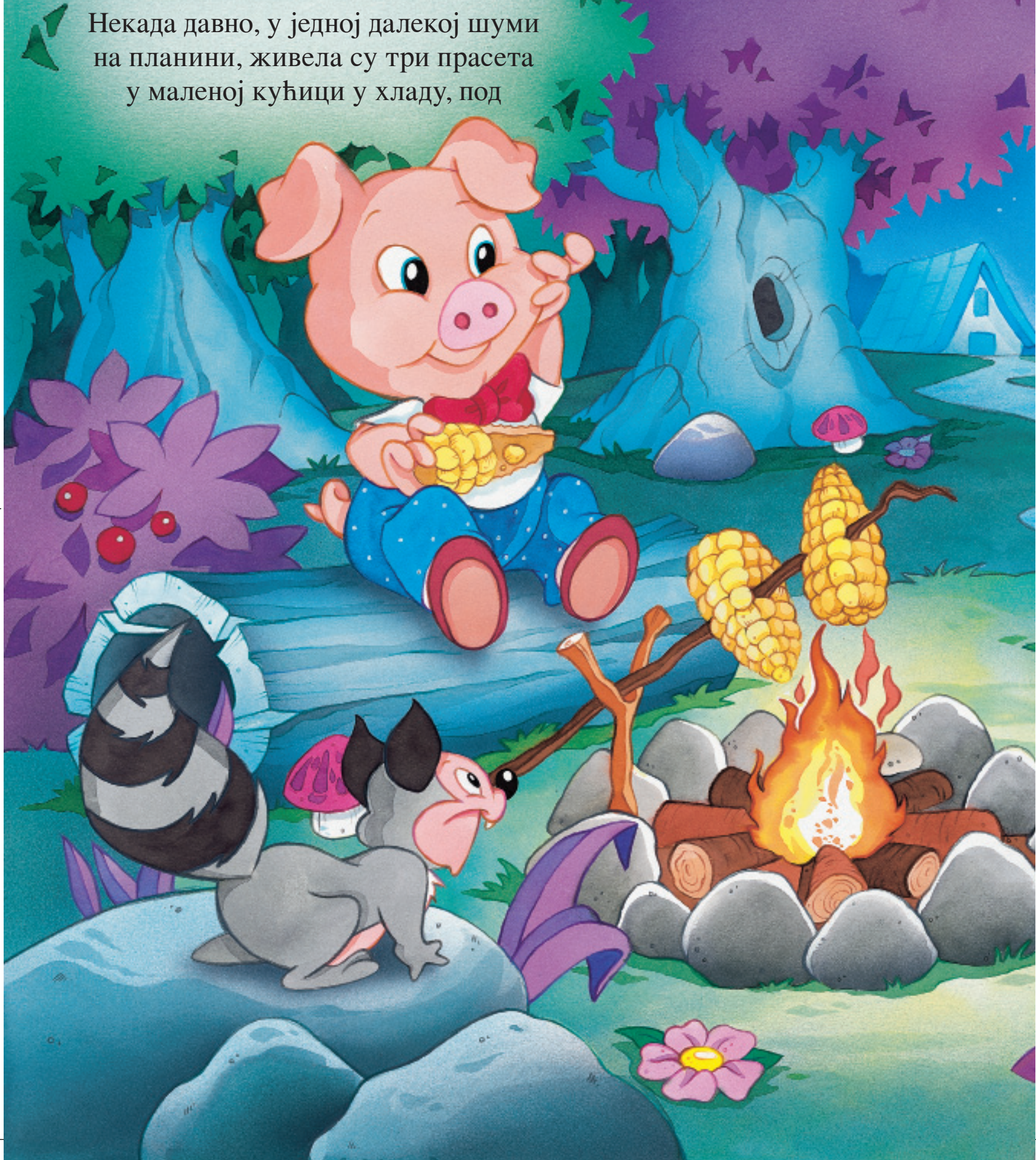

le piu belle Favole

ТРИ ПРАСЕТА

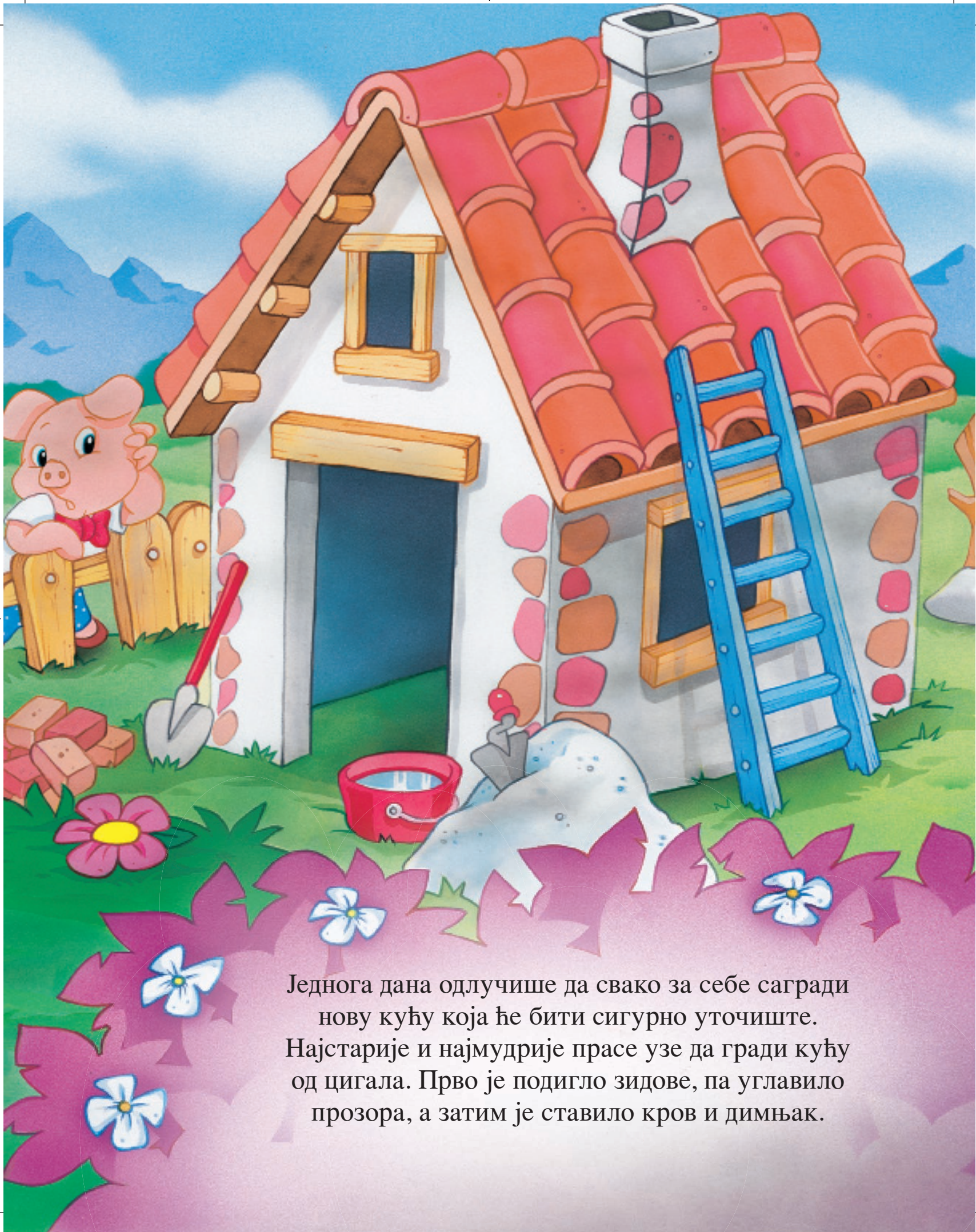
Некада давно, у једној далекој шуми
на планини, живела су три прасета
у маленој кућици у хладу, под

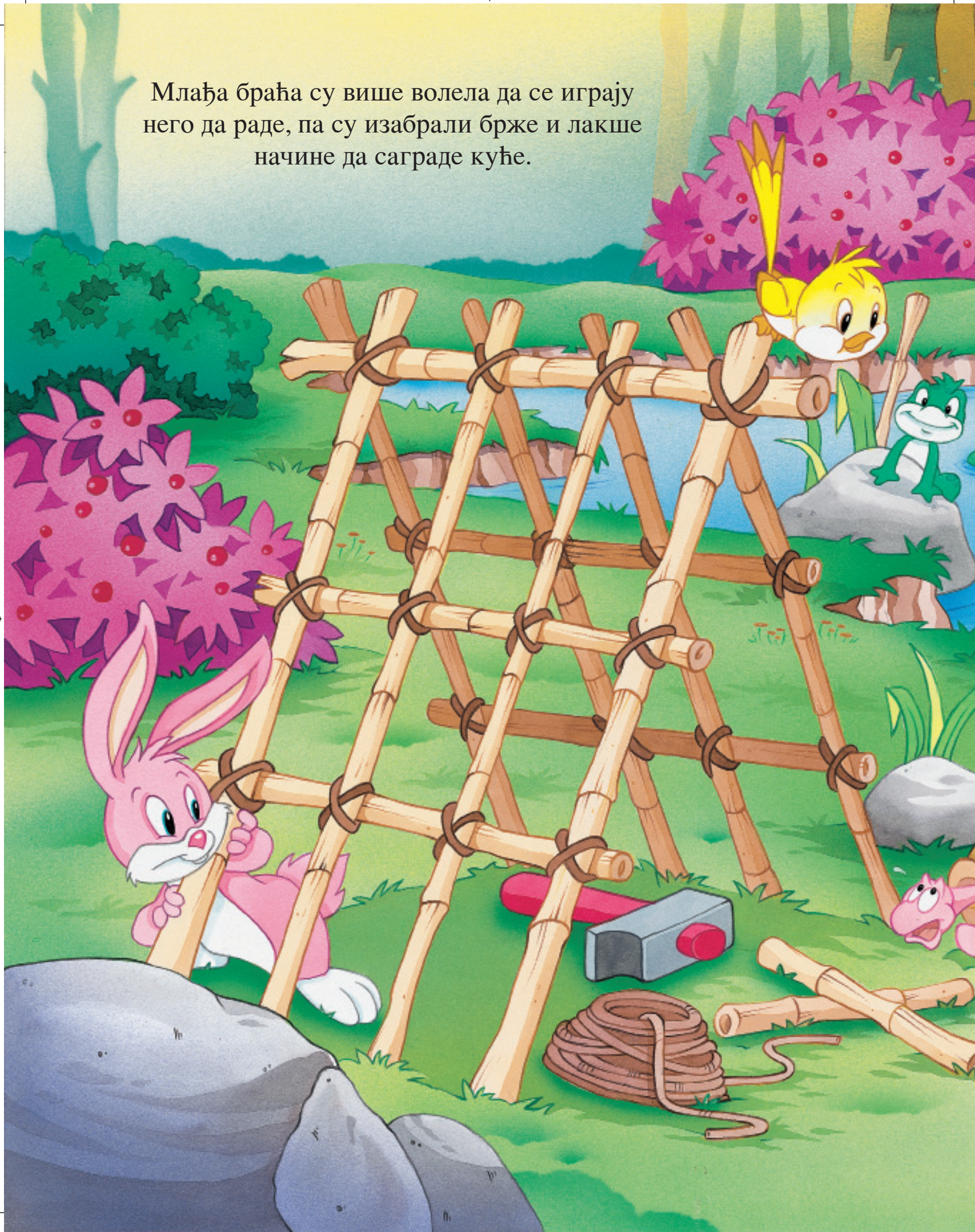
крошњама великог дрвећа. Мучили
су исту муку и борили се са истим
страхом: како да се ослободе великог
злог вука који им је загорчавао живот.

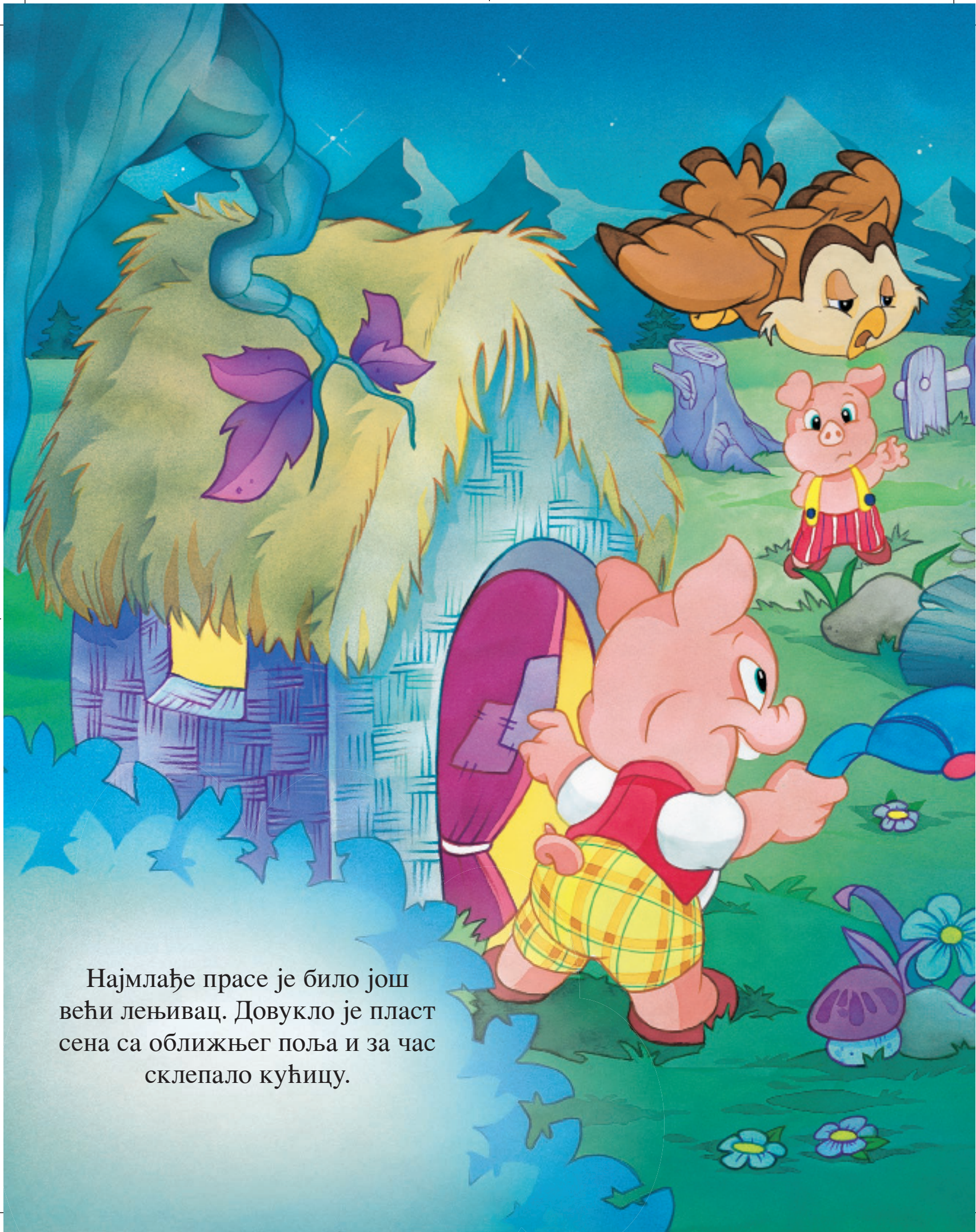
Једнога дана одлучише да свако за себе сагради
нову кућу која ће бити сигурно уточиште.
Најстарије и најмудрије прасе узе да гради кућу
од цигала. Прво је подигло зидове, па углавило
прозора, а затим је ставило кров и димњак.

Млађа браћа су више волела да се играју
него да раде, па су изабрали брже и лакше
начине да саграде куће.

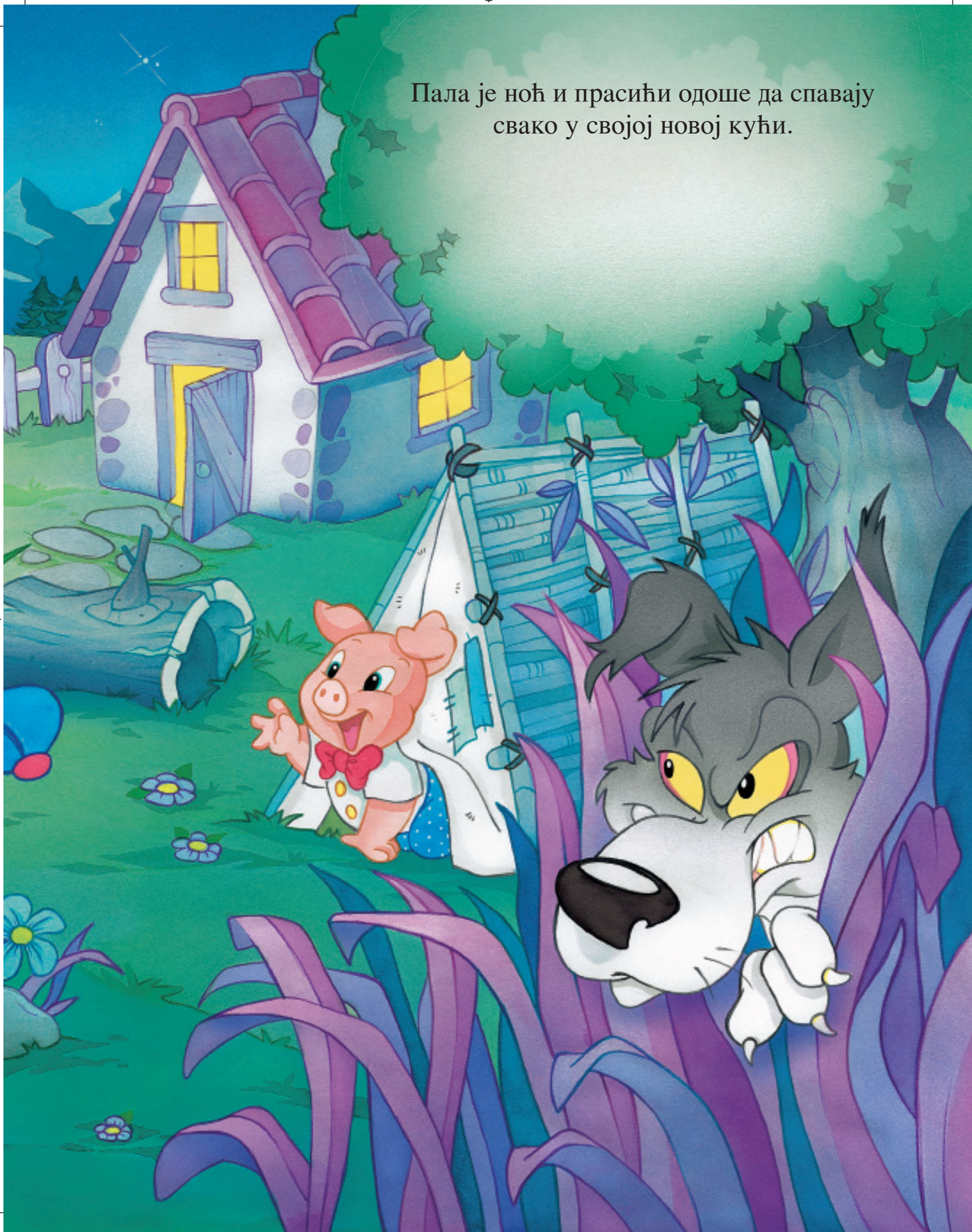

„Моја нова кућа ће бити од трске.
Има је доста ту поред језерцета!“,
узвикивало је средње прасе
задовољно шта је изабрало тако
лаган грађевински материјал.

Најмлађе прасе је било још
већи лењивац. Довукло је пласт
сена са оближњег поља и за час
склепало кућицу.

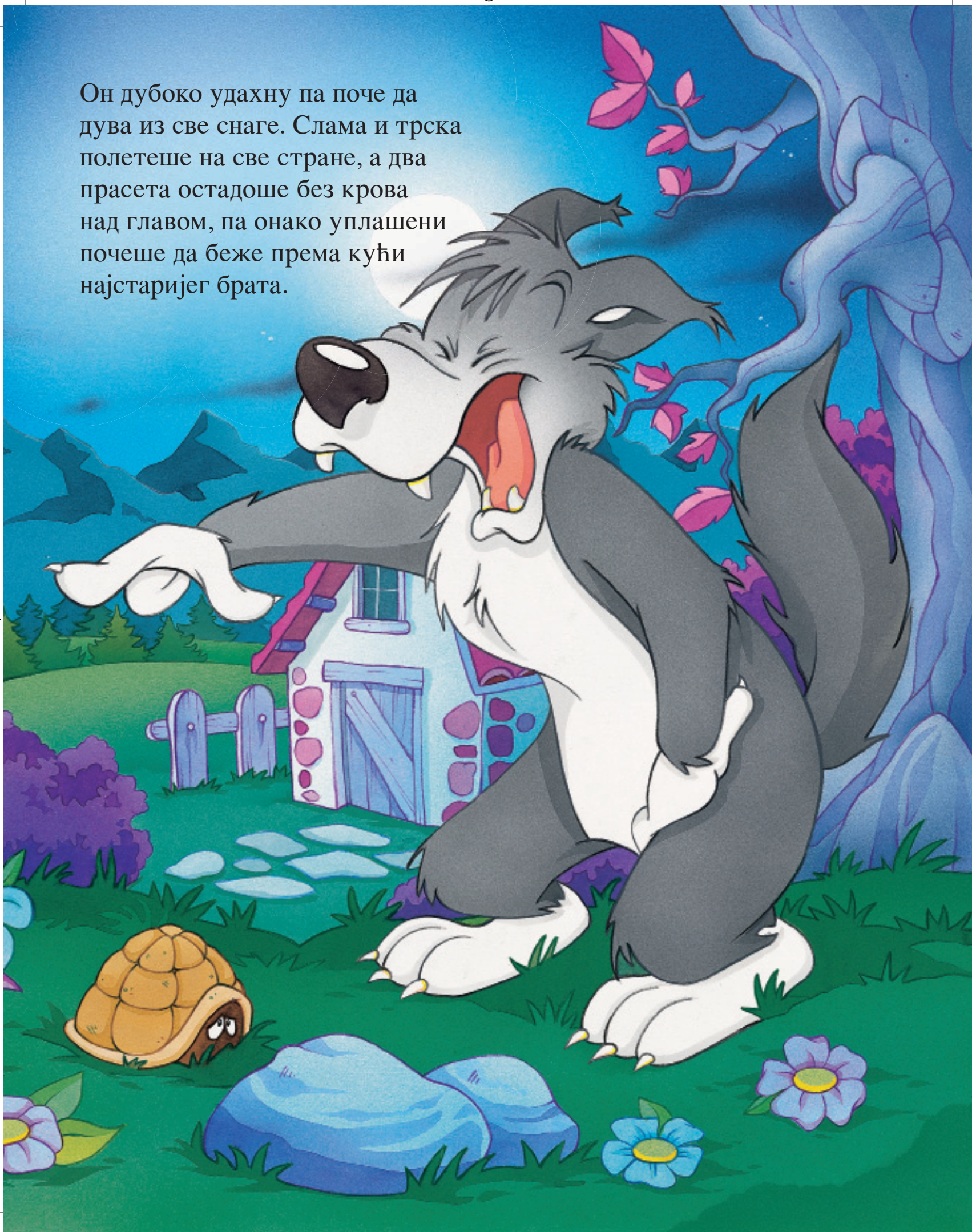
Пала је ноћ и прасићи одоше да спавају
свако у својој новој кући.

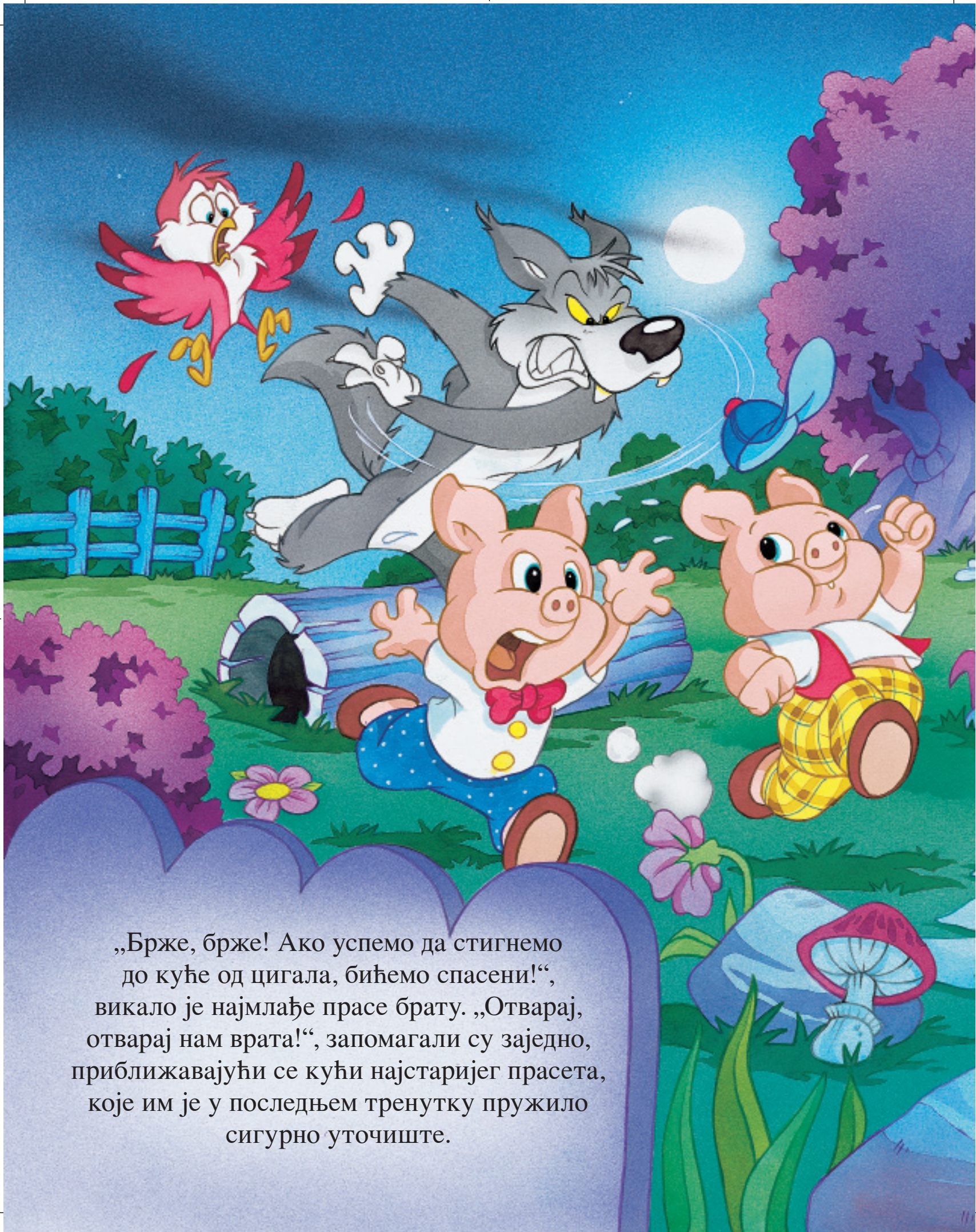

Вук који је целог дана посматрао
шта прасићи раде, најзад је дочекао
тренутак да изађе из свог скровишта;
„Баш су наивни, мисле да ће их ове
бедне кућице сачувати од мене! Сад ће
да виде шта је права сила!“

Он дубоко удахну па поче да дува из све снаге. Слама и трска полетеше на све стране, а два прасета остадоше без крова над главом, па онако уплашени почеше да беже према кући најстаријег брата.

„Брже, брже! Ако успемо да стигнемо до куће од цигала, бићемо спасени!“, викало је најмлађе прасе брату. „Отварај, отварај нам врата!“, запомагали су заједно, приближавајући се кући најстаријег прасета, које им је у последњем тренутку пружио сигурно уточиште.

Вук је почео да дува, уверен да ће лако одувати и трећу кућу, али узалуд. Била је изграђена од чврстог материјала. Кад су били безбедни, прасићи почеше да задиркују вука: „Немој да трошиш плућа узалуд! Боље се попни на кров па пробај да се спустиш кроз димњак!“

